

مشکلات مؤسسه‌های قرض الحسن در ایران

رضا استاد حسین

(فوق لیسانس اقتصاد، معاونت امور اقتصادی)

علی فرهنگیان

(لیسانس اقتصاد، معاونت امور اقتصادی)

عبدی انجام شود و نیروهای متدين نیز با نظام پولی و مالی و بانکداری اسلامی آشناشی یابند.

در این زمینه، مقررات و ضوابط کلی مربوط به صندوق‌های قرض الحسن در هفت‌تصویب‌ششمین جلسه شورای پول و اعتبار در هجده ماهه و یک تبصره در تاریخ ۱۳۶۹/۵/۱۳ به تصویب رسید.

بر مبنای تعریف، صندوق‌های قرض الحسن مؤسسه‌هایی هستند که توسط اشخاص حقیقی و حقوقی برای جذب سپرده‌های قرض الحسن مردم و پرداخت بخشی از سپرده‌های یادشده به اشخاص نیازمند در سراسر کشور تشکیل می‌شوند. علاوه بر این هدف از ایجاد قرض الحسن، عقد درست شرعی است که رباندن از شروط اصلی آن است که به این ترتیب تفاوتی بین قرض الحسن و عقد قرض در متون اسلامی نیست.

بتدیریج با افزایش تأسيس صندوق‌ها، قلمرو فعالیت آنان نیز گسترش یافته، تا جایی که مؤسسه‌های بزرگ با عنوان‌های گوناگون تشکیل شده و به سرعت شعبه‌هایشان را در سراسر کشور راهاندازی کردند. روند روبه افزایش ایجاد این صندوق‌ها موجب شد تا عده‌ای با سرمایه‌های کوچک اقدام به تأسيس صندوق‌های قرض الحسن کنند ادامه این روند به دلیل نبود نظارت‌های کافی و عدول مؤسسان این صندوق‌ها از وظایف قانونی، مشکلاتی برای سپرده‌گذاران به وجود آورد و منتهی به کاهش اعتماد عمومی به مجموعه صندوق‌های قرض الحسن شد. به طوری که در ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ برخی از صندوق‌ها بدون توجه به توانایی پاسخگویی به متقاضیان در پرداخت اصل موجودی و اعتبارات وعده داده شده، مشکلات فراوانی برای سپرده‌گذاران به وجود آورده‌اند.

۳. خدمات و تسهیلات اعطایی بانک‌ها و مقایسه آن با تسهیلات صندوق‌های قرض الحسن

مقایسه میزان و تفاوت عملیات بانک‌ها با صندوق‌های قرض الحسن نشان می‌دهد که صندوق‌های قرض الحسن به جهت حجم عملیات بانکی بسیار محدود و فقط اقدام به ارائه تسهیلاتی به طور پرداخت وام با عنوان وام ازدواج، وام بیماری و معالجه، وام بدھی، وام خرید وسائل ضروری منزل، وام سفرهای زیارتی، وام سرمایه‌کسبی و جز آن می‌کنند و شرایط لازم برای ارائه خدمات مشابه خدمات بانک‌ها را ندارند. در هر حال یادآوری این موضوع ضروری است که صندوق‌ها به عنوان مکمل خدمات بانکی اقدام به ارائه برخی تسهیلات می‌کنند. در جدول شماره یک پیوست مقایسه‌ای بین تسهیلات و نرخ خدمات بانک‌ها و صندوق‌های قرض الحسن در ۱۳۸۲ ارائه شده است.

دستیابی به هدف توسعه پایدار اقتصادی، علاوه بر اتخاذ سیاست‌های پولی و مالی مناسب، مستلزم گسترش سازمان‌های مؤسسه‌های پولی و مالی در کل کشور است. افزایش کارایی و فعالیت مؤثر این سازمان‌های مؤسسه‌ها برای تجهیز و هدایت منابع مالی جامعه در جهت تولید و تخصیص بهینه اعتبارات برای رویه روشن با مشکلات و بحران‌های احتمالی در آینده، مستلزم انجام اقداماتی است. به طوری که از گسترش بی‌رویه و فعالیت بدون ضایعه آن‌ها باید ممانعت کرد. بنابراین، تصویب قوانین و مقررات ویژه‌ای برای مشخص کردن نحوه نظارت بر عملکرد آن‌ها موضوعی ضروری است.

لازم به یادآوری است که اگر چه برخی از نویسندگان در سال‌های گذشته، تأمیل‌فاشان را به این موضوع اختصاص داده‌اند، اما مطالعات انجام شده مناسب با اهمیت این نهاد نیست. بنابراین شایسته است نویسندگان و کارشناسان اقتصادی کشور به طور کامل به آن توجه کنند تا موجب کارایی بیشتر این نهاد (صندوق‌های قرض الحسن) در جهت اهداف اسلام و جامعه اسلامی شوند.

این مقاله تلاش اندکی در این زمینه است. بنابراین در یک بررسی محدود نمی‌توان همه جوانب این نهاد (صندوق‌های قرض الحسن) را به طور دقیق بررسی و تحلیل کرد.

۲. تأسیس و چگونگی فعالیت صندوق‌های قرض الحسن در ایران

سازمان‌های رسمی نشده مالی همراه با مجموعه‌های رسمی مانند بانک‌ها، می‌توانند گره‌گشای مشکلات پولی استفاده کنندگان از این خدمات باشند. صندوق‌های قرض الحسن از سازمان‌های رسمی نشده مالی هستند که با توجه به پیشینه دینی و تاریخی در کشور می‌توانند با کاربرد برنامه‌های جامع، مکمل مناسبی برای بانک‌ها باشند.

در هر حال پس از انقلاب اسلامی تأسیس نظام جدیدی به شکل نظام بانکداری اما با محتوای اسلامی و قرض الحسن مطرح شد و پس از مدتی صندوق‌های قرض الحسن پیشنهاد شد. در این طرح هدف آن بود که نهادی پدید آید تا افراد معتقد به مبانی اسلام پول‌های خود را در حسابی با عنوان حساب جاری قرض الحسن قرار دهند تا در موقع ضرورت از آن استفاده کنند و درصدی از آن نیز به طور پس انداز در اختیار صندوق قرار گیرد تا به افراد نیازمند و اگذار شود (البته با ضامن مردمی و با آسان‌ترین روش) و سپس مقرر شد این اقدام در مساجد انجام شود تا فعالیت به طور اسلامی و

ویژه‌ای از وام‌های کوچک بخشی از وظیفه بانک‌هادر این مورد که با هزینه پیشتر و شرایط بسیار سخت‌تری همراه با وثیقه‌های سنگین انجام می‌شود را پذیرد.

علاوه بر این در شرایط کنونی کشور نیاز به دریافت وام‌های قرض‌الحسنه بیشتر از آن میزانی است که توسط بانک‌ها پرداخت می‌شود و به این ترتیب در صدقابل توجهی از افراد جامعه با مراجعته به صندوق‌های قرض‌الحسنه از فشار تقاضا بر منابع محدود بانکی می‌کاهند.

۲-۳. تأثیر عملکرد صندوق‌های قرض‌الحسنه در سرعت گردش پول در اقتصاد

منظور از سرعت گردش پول تعداد معاملاتی است که به وسیله یک واحد پول در زمان مشخص انجام شود. سرعت گردش پول که از تقسیم تولید ناخالص ملی به قیمت‌های تجاری بر نقدینگی بخش خصوصی به دست می‌آید یکی از شاخص‌های پولی کشور است و با مطالعه آن می‌توان به برخی از ویژگی‌های اقتصادی کشور دست یافت. کم بودن میزان گردش پول نشان‌دهنده کمی میزان تولید وجود رکود در اقتصاد و همچنین کاهش مبادرات است.

اگرچه در حال حاضر صندوق‌های قرض‌الحسنه در صدقابل توجهی از نقدینگی را بخود اختصاص می‌دهند اما با افزودن سپرده‌های دیداری و پس‌انداز امکانات افزایش سرمایه‌گذاری‌ها و رشد اقتصادی را فراهم می‌آورند، بنابراین هر چه تعداد مؤسسه‌هایی که پس‌اندازهای مردم را جذب می‌کنند افزایش یابد، توان سرمایه‌گذاری‌ها به طور بالقوه افزایش می‌یابد. علاوه بر این جذب پس‌اندازها در شرایط تورمی می‌کنند اقدامات لازم برای کنترل تورم است. صندوق‌های قرض‌الحسنه صرف‌نظر از آن که پس‌اندازهارا به چه روشی بکار گرفته‌اند، در صدقابل توجهی از پس‌اندازهای مردم را جذب می‌کنند.

۳-۳. تأثیر فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه بر سیاست‌های پولی و اعتباری

در سال‌های گذشته از جمله مسائلی که از سوی مقامات پولی و اقتصادی کشور در ارتباط با صندوق‌های قرض‌الحسنه عنوان شده است، تأثیرات منفی عملکرد آن‌ها بر سیاست‌های پولی و اعتباری است و برخی از مسئولان دلیل اصلی این تأثیرات منفی را خارج بودن این مؤسسه‌ها از چارچوب نظام پولی و بانکی عنوان کرده‌اند.

از آن جا که تأثیر گذاری سیاست پولی اعم از انقباضی و یا انبساطی به طور کلی بستگی به درجه تأثیر گذاری ابزارهای بکار گرفته دارد بنابراین تأثیر فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه در سیاست‌های پولی از طریق تأثیر گذاری آن‌ها بر ابزارهای سیاست پولی است. آشکار است سیاست پولی هنگامی از موفقیت کامل برخوردار خواهد بود که ابزارهای بکار گرفته شده از تأثیرات کافی برخوردار باشند. در این زمینه برخی از ابزارهای سیاست پولی به طور مستقیم با فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه ارتباط دارند، به عبارت دیگر احتمال آنکه فعالیت صندوق‌هادر کارایی آن‌ها تأثیر داشته باشد، وجود دارد.

۴-۳. تأثیر عملکرد صندوق‌های قرض‌الحسنه و مؤسسه‌های اعتباری غیربانکی در جذب نیروی کار

تأثیر دیگر صندوق‌های قرض‌الحسنه و مؤسسه‌های اعتباری غیربانکی این است که بازمینه‌سازی‌های لازم برای توسعه فعالیت‌های این مؤسسه‌ها نیروی بیشتری جذب این نهادها شوند. طبق اطلاعات اماری مربوط به صندوق‌های قرض‌الحسنه در ۱۳۸۰ بیش از ۳۳۷۶۸ نفر در این صندوق‌ها شغل داشته‌اند.

از آن جا که عملکرد صندوق‌های قرض‌الحسنه آثار اقتصادی گسترشده‌ای در کشور دارد، در این زمینه مهم‌ترین آثار اقتصادی صندوق‌های قرض‌الحسنه را می‌توان در این موارد خلاصه کرد:

۱-۳. جایگاه صندوق‌های قرض‌الحسنه در بازار پولی کشور
مؤسسه‌های مالی در حال حاضر از اجزای نقیک‌نایذر سیستم‌های اقتصادی کشورها هستند. این مؤسسه‌ها در شرایطی که مطابق قوانین در جهت نامین منافع کل جامعه عمل کنند از اهمیت زیادی برخوردارند. صندوق‌های قرض‌الحسنه در سیستم بانکی کشور اگرچه به طور رسمی پذیرفته نشده‌اند، اما عملکرد آن‌ها می‌تواند در شرایطی که جنبه قانونی و رسمی در سیستم پولی و بانکی یابد، منافع بیشتری را تأمین کند. برخی از این منافع عبارتند از:

(الف) جذب پس‌اندازها
به طور کلی یکی از وظایف مهم سیستم بانکی جذب بیشترین پس‌اندازهای است، می‌ترسد جذب پس‌انداز اقتصادی هر طریق اهمیت دارد. از دیگر پس‌اندازهای امکانات افزایش سرمایه‌گذاری‌ها و رشد اقتصادی را فراهم می‌آورند، بنابراین هر چه تعداد مؤسسه‌هایی که پس‌اندازهای مردم را جذب می‌کنند افزایش یابد، توان سرمایه‌گذاری‌ها به طور بالقوه افزایش می‌یابد. علاوه بر این جذب پس‌اندازها در شرایط تورمی می‌کنند اقدامات لازم برای کنترل تورم است. صندوق‌های قرض‌الحسنه صرف‌نظر از آن که پس‌اندازهارا به چه روشی بکار گرفته‌اند، در صدقابل توجهی از پس‌اندازهای مردم را جذب می‌کنند.

(ب) پرداخت وام
نقش و اهمیت مؤسسه‌های مالی هنگامی در اقتصاد افزایش می‌یابد که پس‌اندازهای سرگردان مردم مطابق مقررات و سیاست‌های پولی کشور در اختیار متقاضیان وجود قرار گیرد. در حال حاضر صندوق‌های قرض‌الحسنه پس‌اندازهای جذب شده را به طور قرض‌الحسنه در اختیار متقاضیان وام‌های کوچک و وام‌های ضروری قرار می‌دهند و به این ترتیب تقاضای وام گروهی از متقاضیان را رفع می‌کنند.

(ج) توزیع بهینه درآمد
پرداخت قرض‌الحسنه توسط افراد نیکوکار به افراد نیازمند به گونه‌ای موجب انتقال منافع به اقساط کم درآمد جامعه می‌شود. از این جهت قرض‌الحسنه‌ها به ویژه در مورد وام‌های مصرفی به خلاف وام‌های ربوی عمل می‌کنند، بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که درصد ۹۵٪ متقاضیان وجوه این صندوق‌ها را افراد نیازمند و از طبقات پایین درآمدی تشکیل می‌دهند در حالی که درصد کمتری از سپرده‌گذاران صندوق‌هارا این گروه تشکیل داده‌اند، به این جهت صندوق‌های قرض‌الحسنه صرف‌نظر از مشکلات موجود می‌توانند در زمینه تعییل درآمدها و توزیع بهینه آن در کل کشور نقش قابل توجهی ایفا کنند.

(د) کمک به مؤسسه‌های مالی دیگر
صندوق‌های قرض‌الحسنه می‌توانند به عنوان نهادهای در جهت جذب پس‌اندازهای کوچک علاوه بر این جذب آن گروه از پس‌اندازهایی که بیشتر جذب سیستم بانکی کشور نمی‌شوند مؤثر باشد و با پرداخت نوع

انجام نظارت بر بانک‌ها و مؤسسه‌های اعتباری طبق مقررات این قانون شده است، بر مبنای مواد دیگر این قانون تشخیص اینکه مؤسسه‌ای بانک یا مؤسسه‌ای اعتباری غیربانکی است به عهده شورای پول و اعتبار است. بنابراین بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باید از طریق شورای پول و اعتبار تشخیص دهد که صندوق‌های قرض‌الحسنه نوعی مؤسسه اعتباری اند تا این طریق صندوق‌های قرض‌الحسنه نیز مشمول قوانین موجود مربوط به مؤسسه‌های اعتباری قرار گیرند.

۵-۳ به استناد بند «۳» ماده (۱) «قانون عملیات بانکداری بدون ریا»

از وظایف بانک مرکزی ایجاد تسهیلات لازم برای گسترش تعاون عمومی و قرض‌الحسنه با جلب و جذب وجهه آزاد و انداخته‌ها و پس انداز و سپرده‌ها و بسیج و تجهیز آن‌ها در جهت تأمین شرایط و امکانات کار و سرمایه‌گذاری برای اجرای بند «۲» و «۹» اصل (۴۳) قانون اساسی است، در این زمینه افتتاح حساب‌های قرض‌الحسنه از اموری است که به عهده بانک‌ها است. از آن‌جا که فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه از جهت ماهیت نه کیفیت به طور کامل مشابه فعالیت بانک‌ها است بنابراین صندوق‌های قرض‌الحسنه نوعی عملیات پولی و بانکی را نجام می‌دهند که به این دلیل که در نام خود از بانک استفاده نمی‌کنند جزو مؤسسه‌های اعتباری غیربانکی محسوب می‌شوند و مشمول نظارت بانک مرکزی اسلامی ایران خواهند شد.

در این زمینه لازم به یادآوری است که بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با استفاده از اختیارات قانونیش برای رفع مشکلات و نظارت و سازماندهی بر مؤسسه‌های قرض‌الحسنه در تاریخ ۱۳۸۲/۵/۲۲ («لایحه تنظیم بازار غیر متشکل پولی») را پیشنهاد کرد که پس از تصویب لایحه پادشاهی، بانک مرکزی در تاریخ ۱۳۸۲/۶/۳۰ مهلت صدر روزه‌ای را تا تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۹ برای مؤسسه‌های قرض‌الحسنه تعیین کرد. در این مهلت مقرر شد مؤسسه‌هایی که خارج از چهارچوب قرض‌الحسنه اقدام به صدور دسته چک و پرداخت وام‌های بلند مدت بدون توجه به پشتاوه پولی و جز این می‌کنند، باید به مؤسسه‌های مالی و اعتباری یا بانک خصوصی تبدیل شوند. در این مهلت اعلام شد که مؤسسه‌های قرض‌الحسنه واقعی می‌توانند پس از این به فعالیتشان ادامه دهند و پس از مهلت مقرر با مؤسسه‌هایی که خارج از ضایطه پادشاهی اداره شوند برخورد قانونی خواهد شد که در هر حال شاهدانجام اقداماتی مانند این در سال جاری نیز هستیم.

۶. مهم‌ترین مشکلات موجود در نحوه عملکرد مطلوب صندوق‌های قرض‌الحسنه

۱. نبود نظارت کافی به فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه دلیل اصلی مشکلات ایجاد شده از سوی صندوق‌های قرض‌الحسنه در سیستم پولی و بانکی کشور است، این مشکلات به دلیل خلاه قانونی و توجه کافی نداشتن مقامات پولی و بانکی کشور بوده است.

۲. دایره فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه در زمینه پرداخت وام بیش از میزان توانایی آنها است، علاوه بر این حوزه فعالیت صندوق‌ها پراکنده و گسترده است.

۳. فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه موجب شده است تا یک سیستم پولی رسمی نشده و غیرمتشکل در کشور گسترش یابد.

۴. عملکرد گذشته صندوق‌های قرض‌الحسنه نشان دهنده تاثیرگذاری آن‌ها بر ابزارهای سیاست پولی است، در حالی که ابزارهای سیاست پولی و بانکی بر فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه تاثیرگذار نداشته است، بنابراین سیستم پولی و بانکی و سیاست‌های آن از این جهت

لازم به یادآوری است که با توجه به غیردولتی بودن این مؤسسه‌ها، استخدام نیروی انسانی در آن‌ها، با توجه به معیارهای اقتصادی بوده است و مشکل بانک‌ها را زمینه تورم نیروی انسانی در مورد این مؤسسه‌ها وجود نخواهد داشت.

۴. صندوق‌های قرض‌الحسنه و مؤسسه‌های مالی غیربانکی در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

در برنامه دوم توسعه (۱۳۷۸-۱۳۷۴) علاوه بر تأکید صريح به ايجاد و گسترش صندوق‌های قرض‌الحسنه و حمایت از صندوق‌های قرض‌الحسنه می‌توان در هدف‌های کلان کيفي، خطمشي‌ها و سياست‌های کلي آن مواردي را يافت که نهاد قرض‌الحسنه تواني فعالیت در آن زمينه‌ها را به طور مفيد و كارآداشت باشد. آن فعالیت‌ها عبارت اند از: تاسيس و حمایت از مؤسسه‌های مالی و اعتباري غيردولتی و جلب مشارکت بيشتر بخش خصوصي و تعاوني در ارائه خدمات بانکي و صرف همه جوهي که به حساب سپرده‌های قرض‌الحسنه واريز می‌شود در پرداخت وام قرض‌الحسنه و گسترش صندوق‌های قرض‌الحسنه و حمایت از اين صندوق‌ها. در برنامه سوم توسعه (۱۳۸۳-۱۳۷۹) به صندوق‌های قرض‌الحسنه و مؤسسه‌های مالی غيربانکي بر مبنای نقش آن‌ها در افزایش کارايی نظام مالي کشور، توجه شده است. به طوری که طبق ماده (۹۲) قانون برنامه سوم توسعه، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ايران موظف شده است که تا برای افزایش شرایط رقابتی کردن بانک‌ها و گسترش بازارهای مالی و تشویق پس اندازهای داخلی، زمينه فعالیت مجاز همه مؤسسه‌ها، سازمان‌ها و ادوارهای اعتباري غيربانکي و غيردولتی را فراهم و نظارت کافي را بر فعالیت آن‌ها اعمال کند.

۵. ضرورت نظارت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بر نحوه فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه

علاوه بر دلایل اقتصادي مبنی بر ضرورت نظارت دولت بر فعالیت صندوق‌های قرض‌الحسنه به عنوان مؤسسه‌ای مالی، دلایل قانونی که مبنی بر نظریات کلي اقتصادي بوده است و یا منشعب از آن‌ها است نيز وجود دارد. در این زمينه برخى از مهم‌ترین قوانین پولی و بانکی کشور به اين شرح است:

۱-۵ بخش‌هایی از ماده (۱۰) «قانون پولی و بانکی کشور» در ارتباط با بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اظهار می‌دارد:

بانک مرکزی مسئول تنظیم و اجرای سیاست پولی و اعتباری بر مبنای سیاست کلي اقتصاد کشور است. هدف بانک مرکزی حفظ ارزش پول و موازنۀ پرداخت‌ها، تسهیل مبادرات بازارگانی و کمک به رشد اقتصادی کشور است.

بدون اعمال جين نظارتني ميسر نیست، بنابراین از آن‌جا که صندوق‌های اعتباری کشور ميسر نیست، بانک‌ها از آن‌جا که صندوق‌های قرض‌الحسنه نوعی مؤسسه مالی محسوب می‌شوند لازم است که مورد نظارت بانک مرکزی قرار گیرند. از سوی ديگر، دستيابي بانک مرکزی به اهدافی مانند حفظ ارزش پول مستلزم هدایت و نظارت بر جريان پول و اعتبار در کشور است که صندوق‌های قرض‌الحسنه نيز در آن سهیم بوده‌اند و مستلزم نظارت هستند.

۲-۵ در بخش دیگری از ماده (۱۱) «قانون پولی و بانکی کشور بانک مرکزی ايران به عنوان تنظيم کننده نظام پولی و اعتباری کشور موظف به

جدول ۱. تسهیلات و ترخ خدمات مربوط به بانک‌ها و صندوق‌های قرض الحسنه در ۱۳۸۲

ردیف	خدمات بانک‌ها	نرخ خدمات در ۱۳۸۲	خدمات صندوق‌های قرض الحسنه	نرخ خدمات در ۱۳۸۲
۱	تسهیلات اعطایی به بخش کشاورزی	۱۳/۵	قرض الحسنه نوبتی	۲/۵
۲	تسهیلات اعطایی به بخش صنعت و معدن	۱۶	قرض الحسنه اضطراری	۲/۵
۳	تسهیلات اعطایی به بخش مسکن	۱۸	قرض الحسنه ویژه ضروری	۲/۵
۴	تسهیلات اعطایی به بخش ساختمان	۲۱	قرض الحسنه ویژه تامین آتیه	۲/۵
۵	تسهیلات اعطایی به بخش صادرات	۱۶	تسهیلات ویژه خرید خودرو	۳
۶	بازرگانی داخلی، خدمات و متفرقه	دست کم ۲۱	تسهیلات ویژه سفرهای زیارتی و سیاحتی	۳
۷	سپرده کوتاه مدت	۸	وام ازدواج	۲-۴
۸	سپرده پیکاله	۱۳	وام تهیه و خرید	۲-۴
۹	سپرده دو ساله	۱۶	وام و تعمیر ات مسکن	۲-۴
۱۰	سپرده سه ساله	۱۶/۵	وام بیماری و معالجه	۲-۴
۱۱	سپرده چهار ساله	۱۶/۸	وام بدهی	۲-۴
۱۲	سپرده پنج ساله	۱۷	وام سرمایه کسبی	۲-۴
۱۳	سپرده ویژه شش ماهه	۱۰	وام تحصیلی	۲-۴
۱۴	تعریف هزینه پست و مخابرات	۲۵۰۰ ریال	وام کشاورزی و دامداری	۲-۴
۱۵	تعریف هزینه پست و مخابرات حوالهای مخابر اتو (دورنگار و نفع)	۴۵۰۰ ریال	وام خرید و سایل ضروری منزل	۲-۴
۱۶	هزینه پست و مخابرات در در مردم ارسال از طریق پست	۵۵۰۰ ریال	وام توسعه صنایع کوچک	۲-۴
۱۷	هزینه پست و مخابرات اعلام و صول از طریق نسابر	۱۰۰۰۰ ریال		
۱۸	هزینه پست در مردم اعلام مر اتبیه طور کتبی	۱۰۰۰ ریال		
۱۹	هزینه مخابرات در مردم اعلام مر اتبیه طریق دورنگار	۳۵۰۰ ریال		
۲۰	هزینه پست برگشت سفته و بر ات لاش آنها	۲۵۰۰ ریال		
۲۱	کارمزد سفته های وصولی محلی و قبوچ نوبتی	برای هر برگ ۲۰۰ ریال		
۲۲	بروات و چکهای عهده شهرستان	برای هر برگ ۳۰۰ ریال		
۲۳	کارمزد اخواسته سفته	برای هر برگ ۱۰۰۰ ریال		
۲۴	کارمزد حواله کتبی: تلگرافی، تلفنی و ...	تامبلیغ ۱۰۰۰۰۰ ریال مقطوع ۵۰۰۰۰ ریال و از مبلغ ۱۰۰۰۰۰ ریال بی بالابر ای کل مبلغ یک در هزار حداکثر ۴۰۰۰ هریال		

۷. نتیجه گیری و ارائه مهم ترین پیشنهادها

با توجه به اینکه برای تجهیز هر چه بیشتر منابع مالی و سپرده‌های جامعه و هدایت آن‌ها به سمت فعالیت‌های تولیدی، کافی است تاسازمان‌ها و مؤسسه‌های مالی فعل در کشور گسترش یابند و از تنوع کافی برخوردار شوند. برای تحقق این موضوع، ایجاد شرایط مناسب برای تأسیس انواع مؤسسه‌ها و واسطه‌های مالی موضوعی ضروری است. از مهم‌ترین زمینه‌های لازم برای تحقق هدف یادشده، وجود امنیت سرمایه و تدوین

۵. از مهم‌ترین مشکلاتی که برای بررسی و تحلیل صندوق‌های قرض الحسنه در کشور وجود دارد، کمبود آمار و اطلاعات مربوطه است.
۶. تشکیلات داخل صندوق‌های قرض الحسنه از نظم بسیاری برخوردار نیستند.
۷. برخی صندوق‌های قرض الحسنه در سال‌های گذشته به عنوان جایگاهی برای پول شویی درآمده است.

		بر ای هر ثوبت ۲۰۰ ریال	ابلاغ سفتمور بر ات (تفیر شرایط)	۲۵
	۱- مساجاره سالانه صندوق های امانت بر اساس هر سالی متر حجم معادل هریال (حداقل ۲۵۰۰۰ ریال)		کارمزد صندوق های آجاره ای	۲۶
	۲- سود یعنی آجاره صندوق ها مبلغ ۱۰۰۰۰ ریال (حداقل ۲۰۰۰۰ ریال) بر ای شاتوناوه شهداو کارمندان بانکها ۵۰٪ تخفیف			
	بـ صورت برگشمار هر برگ ۲۰ ریال در سال دست کم (۱۰۰۰ اریال)		نگهداری سهام و اوراق بهادر	۲۷
	۱۰٪ نسبت به مبلغ سود دست کم ۱۰۰۰ اریال		کارمزد وصول سهام	۲۸
	هر سه ماه به تناسب حجم بسته باز ۵۰۰۰ ریال تا ۲۵۰۰۰ ریال		بسته های امانت شهری	۲۹
	سده رهار بر اساس مبلغ استان دست کم ۵۰۰۰ هر ریال		کارمزد انجام عملیات گمرکی	۳۰
	بدون کارمزد		ارسال صور تحساب	۳۱
	هر صفحه ۱۰۰۰ ریال		صور تحساب اضافی سال جاری	۳۲
	۱۰۰۰ اریال		صور تحساب اضافی سال های پیش	۳۳
	۱۰۰۰۰ اریال		کارمزد اطلاعات در خواستی مشتریان از خارج کشور	۳۴

ماخذ:

مؤسسه تحقیقات پولی و بانک، بانک مرکزی، ۱۳۸۲.

قوانین شفاف برای مشخص کردن حدود فعالیت مؤسسه ها است. در این زمینه مهم ترین پیشنهادهایی که می توان ارائه کرد عبارت اند از:
۱. با توجه به اینکه از مشکلات اقتصادی کشور در سال های گذشته، ناکارایی لازم سیستم بانکی و تغییر و تحولات آن بوده است، بنابراین پیشنهاد می شود که مسئولان تجدیدنظر کلی در این سیستم به ویژه به جهت کارایی اعمال کنند، ناکارایی کنونی نه فقط موجب توجه مردم به صندوق های قرض الحسن می شود بلکه زمینه فعالیت نهادهای دیگر را نیز فراهم می کند.

۲. اقدام های لازم برای رسیدن به فعالیت صندوق های قرض الحسن با جدیت و سرعت بیشتری انجام شود و سیستم پولی و بانکی کشور هماهنگ شود.

۳. زمینه های رقابت بین این مؤسسه ها و بانک ها فراهم شود و بانک ها و رقبا از امتیازات یکسان برخوردار شوند. در حال حاضر از یک سونظام بانکی درگیر با مشکلاتی مانند الزام به پرداخت تسهیلات تکلیفی است (صندوق های قرض الحسن و مؤسسه های اعتباری غیربانکی این مشکل را ندارند) و از سوی دیگر فعالیت این مؤسسه ها با محدودیت های قانونی متعددی رویه رواست که نظام بانکی آن محدودیت ها را ندارد. بنابراین لازم است (با در نظر گرفتن این واقعیت که صندوق های قرض الحسن و

اسفندیاری، ابوالفضل، سازمان بازرسی و نظارت بر قیمت کالا و خدمات، اداره نظارت بر خدمات پولی و مالی، ۱۳۸۱).

«پول در اقتصاد اسلامی»، مجموعه مقالات چهارمین کنفرانس سیاست های پولی و ارزی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، مؤسسه تحقیقات پولی و بانکی، ۱۳۷۳.

«قرض الحسن و راهبردهای توسعه اقتصادی»، وزارت امور اقتصادی و دارایی، معاونت امور اقتصادی، پاییز ۱۳۸۲.

کمیجانی، اکبر و علی عسگری، «تشکیلات و عملکرد صندوق های قرض الحسن و جایگاه آنها در سیستم پولی و بانکی کشور»، مجله تحقیقات اقتصادی، مؤسسه توسعه و تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران، شماره ۴۴، ۱۳۷۰، هادوی نیا، علی اصغر، «قرض الحسن و اثار اقتصادی آن» پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۷۸.